

Protestmanifestatie Opening Academisch Jaar

Al vanaf de Opening van het Academisch Jaar van 2007 laten verontruste medewerkers van de VU van zich horen. Hun protest breidde zich keer op keer uit: tegen de bezuinigingen, tegen de reorganisaties, en tegen het ondemocratische bestuur. Steeds weer was het CvB ongevoelig voor de argumenten van de medewerkers. De organisatie brokkelde dan ook steeds verder af. Het college had inmiddels het contact met de werkvloer volledig verloren en was blind voor de teloorgang in kwaliteit en expertise. Tegelijkertijd verloor de VU veel geld met mislukte projecten als: Windesheim, Landsbanki, mislukte reorganisatieprojecten en de vastgoedderivaten.

Geld dat veel beter geïnvesteerd had kunnen worden in onderwijs en onderzoek. Ondertussen groeide de instroom, kromp de vaste staf, maar liet het college de eigen beloning ver boven de balkenendenorm uitgroeien. Het weigerde verantwoording af te leggen voor zijn 'prestaties'. Een triest detail is dat onlangs de OR zich genoodzaakt voelde om via zijn advocaat het CvB te sommeren de topsalarissen openbaar te maken.

Inmiddels plukken we de wrege vruchten van een al jarenlang in zichzelf gekeerd bestuur. Er worden nu op grote schaal docenten en ondersteuners ontslagen, terwijl de managementoverhead blijft groeien. Onder de medewerkers is een verzetscultuur ontstaan. Ook de studenten beginnen zich steeds meer te roeren: dit voorjaar is in Buitenveldert het Nederlandse record 'universiteitsgebouwen bezetten' gebroken door de studenten van actiegroep Titanic.

Het vertrek van Bouter en Smit gaf even zicht op betere tijden. Veel medewerkers hoopten dat nu eindelijk de tijd voor verandering zou aanbreken. Maar we zitten nu opnieuw met collegeleden die niet goed geïnformeerd zijn. Met daaronder directeuren, adviseurs en dure veranderingmanagers die niet bereid zijn te luisteren. De medezeggenschap wordt op grove wijze en bij herhaling genegeerd - het zegt genoeg dat er alweer een zaak bij de rechter ligt - kritiek wordt opgevat als een persoonlijke aanval, de relatie met de werkvloer is blijvend verstoord. De desinformatie door communicatiemedewerkers heeft de plaats ingenomen van een open discussie. Een schrijnend voorbeeld hiervan is het weigeren van spreektijd aangevraagd door H.NU, het Platform Hervorming Nederlandse Universiteiten, voor nota bene deze bijeenkomst.

De consequenties van deze managementcultuur op de VU zijn:

1. Studenten die de dupe worden van schaalvergroting en versraling van onderwijs.
2. Docenten die over de invulling van het onderwijs steeds minder zeggenschap hebben.
3. Top onderzoekers, vaak met een 'wurgcontract' om onderzoeksgeld binnen te halen, worden gedwongen om onderwijs over te nemen van ontslagen docenten (FALW).
4. Financiële kaders lijken eerder bedoeld te zijn om de managementstructuur verder uit te breiden dan om de kwaliteit van het onderwijs te bevorderen.
5. Een uiterst creatieve omgang met de CAO, zodat medewerkers niet krijgen waar ze recht op hebben. De zgn. 'flexibele schil' heeft aan de VU een enorme omvang aangenomen, en er wordt steeds meer gewerkt met nul-urencontracten en payrolling. Bovendien lijkt het werkelijke doel van de reorganisaties het opschudden van de ondersteuning (55+ eruit, vaste medewerkers vervangen door tijdelijke en terugplaatsing in lagere salarisschalen).
6. Het afschaffen van belangrijke secundaire arbeidsvoorwaarden, zoals de reiskostenvergoeding.
7. Het negeren van het onderhandelaarsakkoord tussen OR en CvB van 16 oktober 2012, zodat financiële doelstellingen nog steeds leidend zijn bij de reorganisaties.
8. Stug doorgaan met het invoeren van het 'nieuwe werken'. De verwoestende effecten die dit heeft op de betrokken faculteiten zijn bekend.
9. Onafhankelijk onderzoek van tafel vegen, als de uitkomsten niet stroken met de eigen (reorganisatie) voornemens (alweer FALW, de rapportage van Bureau Berenschot).
10. Studenten slechts schijninspraak toestaan (en nog een keer FALW, het instemmingsrecht van de FSR).

De universiteit is bezet! Niet door activistische studenten of door stakend personeel, maar door een bestuur dat faalt in zijn meest basale taak: het behartigen van de belangen van de academische gemeenschap. De kwaliteit van het onderwijs en onderzoek is ondergeschikt gemaakt aan verkeerde financiële randvoorwaarden. Dit bestuur heeft inmiddels alle legitimiteit verloren.

Deze universiteit heeft dringend behoefte aan een bestuur dat nadrukkelijk het vertrouwen van de studenten en medewerkers geniet. Een bestuur dat verantwoording aflegt voor zijn beleid en dat gecorrigeerd en desnoods ontslagen kan worden door de academische gemeenschap. Een bestuur dat de medezeggenschap niet negeert, maar haar juist actief betreft in de besluitvorming. Een bestuur dat faciliteert in plaats van dirigeert. Een bestuur dat input van docenten en studenten als leidend beschouwd voor zijn beleid. Kortom, een bestuur dat laat zien dat het te vertrouwen is.

Oproep:

Vind je dat de VU een universiteit is en geen vastgoedontwikkelaar? Heb je ook je buik vol van het monomane bestuur? Wil je als student of medewerker graag serieus genomen worden door CvB en directeuren? Wil je over hun benoeming iets te zeggen hebben? Kom dan naar de manifestatie voorafgaand aan de opening van het academisch jaar. EN STOP DE AFBRAAK ten gevolge van een falend en achterhaald managementsysteem.

Plaats: pal voor de Aula (hoofdgebouw VU, de Boelelaan 1105, Amsterdam)

Tijd: maandag 1 september, 14.30 uur

Vertrouwen? Dat kun je niet geven. Dat moet je verdienen!

VAWO

**Actiegroep
Titanic**

cnv Publieke Zaak

ABVAKABO **FNV**

HNU Platform Hervorming
Nederlandse Universiteiten